

продължителна почивка, като подига глава та си). Вий плачете. (Съ усилие). Не сте ли дошли да ми кажете, че костити ми ште почивать въ свободна земя.

(Глава та му пада на възглавницата и издъхва).

Недѣлковичъ.

Издъхна !

(Всички колиничать до одърътъ).

Марковъ.

Умръ патриотъ и мъченикъ !

Крумовъ.

Да бѣде благословена паметъ та му !

(Влиза Найденовъ).

ЯВЛЕНИЕ VI.

Съшти ти, Найденовъ.

Найденовъ, *(като се спушта къмъ смъртний одъръ).*

Тате ! . . . Тате ! . . .

Недѣлковичъ.

Той умръ !

Найденовъ.

Смъртъ та е склопила устата му . . . Проклятие то остая на вѣки на глава та ми !

Марковъ.

Не обиждай свештена та паметъ на бапта си.

Найденовъ.

Што ! той ми е простилъ.

Марковъ.

Остави да ти прости отечеството !

Найденовъ.

Приятели, повторете тия сладки слова.

Недѣлковичъ.

Тия бѣха послѣдни ти му слова.

Найденовъ.

Мога прочее да цѣлуна бѣли ти му косми ! Сълзи